

List izlazi tjedno. Godišnja pretplata
30 Din. Za inozemstvo 60 — Oglasi po
naročitoj tarifi.

GOD. VI

BROJ 7

ŠIBENIK, 17 veljače 1935

Rukopisi se ne vraćaju — Adresa ured-
ništva i uprave: ŠIBENIK pp. 17.

NAŠ PONOS

Mnogo je neriješenih pitanja i zagonetaka. Ne toliko u novinama i dječjim listovima koji svoje stranice posvećuju skrivačicama i zagonetkama, koliko u samom životu. Ko će sve razumjeti što se događa u svijetu? Ko bi razvezoao sve uzlove koji se zapliću svaki dan?

Između tih tajna i životnih zagonetaka ističe se ona divna tajna Vatikana.

Ne, nije to nikakva tajna o kojoj toliko pišu protivničke novine. Tajna je to posebne vrsti!

Vatikan, kao oznaka Petrova prijestolja, papinstva i katoličke vjere, u toliko je tajna u koliko nitko nije tako slavjen, a opet nitko tako napadan kao on.

Vatikan, papa i katolicizam, to su tri riječi za jednu misao. Zato ko napada Vatikan napada papu; a ko napada njega obara se na katoličku vjeru. — Znamo da je to mnogima nerazumljivo. Ali što ćemo, kad je tako!

Papinstvo je jedinstvena svjetska pojava. Ko nije iskreni, uvjereni katolik, taj je ne može razumjeti!

Papinstvo se može zamišljati na razne načine. Prispodabljati raznim slikama. — Meni je više puta iskrsla pred oči slika velikog, neobuhvatnog, donebesnog stupa. Taj stup od pamtivijeka stoji posred ceste kojom putuju svi ljudi, svi narodi, čitavo čovječanstvo. Svi putuju i prolaze mimo njega. Ali nitko ne prođe ravnodušno! Milijuni mu ostavljaju na podnožju vruće poljupce i kite ga vijencima najljepših ruža, a drugi milijuni ga pozdravljaju drskim pogledom i prezirnim smijehom.

Nitko kao on!

Jedinstven je u svojoj prošlosti. Jedinstven u sadašnjosti. A jedinstven će biti i u budućnosti.

Papu napadaju mnogi, ali najviše neuki i zlobnici. Svejedno, čim ga više mrze, ocrnjuju i kleveću, tim je veći u našim očima i ne samo u našim, nego i u očima svih trijeznih inovjereca: protestanata, anglikanaca, pravoslavnih, pa i pogana.

Ako ga ozloglašuje neupućeno zagriženo mnoštvo koje ne misli svojom glavom, zato ga slave i uzvisuju, kroz sve vjekove, najveći umnici: povjesnici, umjetnici, pjesnici, književnici i filozofi.

Kroz usta velikog njemačkog pjesnika F. Schillera ponavljaju najzabraniji duhovi čovječanstva: „Papinstvo je jedino prijestolje koje nikada nije promijenilo svoga posjednika, jer pape su umirali, ali duh, koji ih je oživljao, bio je besmrtn!“

Iz riječi povjesnika Fallmerayera progovara bezbroj najdubljih povjesnih stručnjaka: „Mi možemo stvari okretati kako hoćemo, ipak ostaje istina, da je zapadna Evropa po svojem unutarnjem biću djelo katoličke Crkve, Svete Stolice, rimskoga papinstva!“

Ako itko može biti ponosan to možemo mi, katolici. Ponosni smo, jer nitko nema tako starog,

slavnog i velikog vladara kao što ga imamo mi! Nitko nema toliko prijatelja, poštovalaca i poklonika među svjetskim državicima i učenjacima kao naš Papa!

Još i danas vrijedi, moguće više nego ikada prije, ona: Sve ceste vode u Rim. U papinski Rim!

Kad smo 1925 slavili hiljadu godišnjicu hrvatskog kraljevstva onda se je te rijetke slave sjetilo, samo nekoliko milijuna nas Hrvata koji žive u granicama naše države. A kad se, svake godine, slavi Papin dan, onda se pokrenu sve države, svi kontinenti zemlje.

Papa je naš, kao što je i engleski, francuski, njemački, talijanski, kineski i japanski.

Papa je naš! Zato smo ponosni i smion!

Na braniku

Ne, nije izmišljotina!

Umišljeni mudraci, koji bi željeli da nema ni Boga ni prekrogrobnog života, nastojahu svoje uzaludne želje potkrijepiti izmišljenim dokazima.

Najprije su, na sav glas, kričali: Vjera nije opća pojava. Ona nije potreba čovjekove naravi, jer i danas ima naroda koji nemaju nikakve vjere! — Ali, kad im začepiše usta mnogi savremeni učenjaci s jasnim dokazima da takvi narodi niti su živjeli niti žive — onda zadipliše u druge diple.

Sada ovako trube: Vjera je izmišljotina. Izmisliše je ljudi. I sigurno su to bili svećenici!

U početku — kažu — čovjek je bio neprosvjettjen, neznalica. Pa, kad mu, jednom, sunce i munje zaslijepiše oči, gromovi uzdrmaše uši, a potresi potresoše čitavim tijelom, pomisli da su sunce i munje, gromovi i potresi veliki i svemoguću bogovi. Tako: u čudu i strahu poče vjerovati.

U početku je čovjek štovao mnogo božanstava, a poslije, kad je napredovao u prosvjeti i znanju, vjera se usavršavala. I, eto, danas, većina ljudi vjeruje samo u jednoga Boga.

— Ali to je samo priča, u kojoj nema ni trunka istine. I tu priču obaraju najvjerodostojniji učenjaci koji čitav život posvetiše proučavanju tog pitanja.

Pa što oni kažu?

Vjera nije tako postala, niti se je na taj način razvijala. Sve drugo. I obratno! — Najstariji narodi vjerovali su u jedno vrhovno Biće. U jednoga Boga! On je stvorio zemlju i ljude. Poslije smrti čovjek dolazi pred svog Stvoritelja koji ga nagrađuje ili kažnjava za njegov zemaljski život.

Kako su, prema tomu, nastale vjere u više bogova?

Na to je lako odgovoriti. Čovjek je počeo kršiti čudoredne zakone, Božje zapovijedi. Pokvario se i postao zao. Da umiri savjest, da opravda svoja djela, izmisli mnogo bogova. I takvih koji će štiti njegov grijeh! Zato počne vjerovati da se i bogovi opijaju, žene, blude, svadaju, tuču i mrze.

Promijeniše i čudoredne zakone! Dopušteno je ropstvo, spaljivanje ljudskih žrtava, izlaganje krležave djece, podjarmljivanje slabijih naroda.

Mnogoboštvo i poganstvo izmisli ljudska slabost i grijeh. A prvi ljudi imali su čistu vjeru u jednoga Boga. I savršeno čudorede!

Do tako uzvišenih pojmova i istina neuk, nekulturan čovjek nije mogao doprijeti svojim prirodnim razumom. Sam Bog mu se je morao objaviti i poučiti ga što mora vjerovati i kako na svijetu živjeti.

Postanak vjere ne mogu nam objasniti nikakve izmišljotine nego samo Božja objava!

To dokazuju svjetski učenjaci: Gusinde, Sebesta, Schmidt, Koppers, Lang. A to su samo oni najpoznatiji.

Ig.

Nedjeljno evanđelje

s poukom

Seđamdesetnica

EVANĐELJE sv. MATEJA (20, 1-16). U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim priču ovu: Kraljevstvo je nebesko slično čovjeku domaćinu, koji iziđe jutrom rano, da najmi radnike u svoj vinograd. I pogodivši se s radnicima po jedan dinar na dan, posla ih u svoj vinograd. I izišavši oko treće ure vidje druge, gdje stoje na trgu besposleni, i reče im: Idite i vi u moj vinograd, i, što bude pravo, dat ću vam. A oni otiđoše. I opet iziđe oko šeste i devete ure, i učini tako. Iziđe također oko jedanaeste ure, i nađe druge, gdje stoje, i reče im: Što stojite ovdje vas dan besposleni? Rekoše mu: Jer nas nije nitko unajmio. Reče im: Idite i vi u moj vinograd. A kad bi več, reče gospodar vinograda nadstojniku svomu: Dozovi radnike i daj im plaću, počevši od posljednjih do prvih. I pristupivši oni, koji bijahu došli oko jedanaeste ure, primivši po jedan dinar. I primivši mrmošahu protiv domaćina govoreći: Ovi su posljednji jednu uru radili, i izjednači ih s nama, koji smo podnosili tegotu dana i žega. A on odgovarajući jednomu od njih reče: Prijatelju, ne činim ti krivo. Nijesi li se pogodio sa mnom za dinar? Uzmi, što je tvoje, i idi. A ja hoću i ovome posljednjemu da dam kao i tebi. Ili zar mi nije slobodno činiti, što hoću? Zar je oko tvoje zlobno, jer sam ja dobar? Tako će biti posljednji prvi, a prvi posljednji, jer je mnogo zvanih, a malo odabranih.

POUKA:

Isus je pravi otac čovječanstva. Pokazuje nam to i današnja evanđelska priča, s kojom hoće da nas sve potakne na dužnost rada ne samo tjelesnog, za vremenitu, nego i duhovnog, za nadnaravnu svrhu.

Otac, gospodar vinograda, koji traži radnike, jest Bog. Sve, bez razlike, On zove. Ne gleda na godine, na stalež, na položaj, ni na bogatstvo. Pred njegovim očima svi su jednaki. Hoće da svi rade.

Vinograd, koji je zasijao, jest njegova Crkva. U taj vinograd zove sve na rad — ne samo svećenike! — jer svi su, kako kaže sv. Petar, dionici kraljevskog svećeništva. Svi suradnici na velikom djelu Gospodnjem.

Glavno Kristovo djelo je spasenje duša. Radi toga je došao na zemlju, ustanovio Crkvu i dao svoj život. I nas pozivlje na rad oko spasenja vlastite duše i duša drugih.

Svi oni radnici poslušali su Kristov poziv i bili su sretni, dobili su

nagradu. I nas Isus zove, zove nas po svojim svećenicima, zove nas osobito po svomu namjesniku, Sv. Ocu Papi, da pristupimo u redove Katoličke Akcije, kojoj je svrha da, složnim silama, radi na spasenju duša. Katolička Akcija združuje u sebi sve staleže i hoće da svi rade u apostolskom radu, da podupiru rad svećenika. Jesmo li se i mi odazvali glasu svog biskupa, sv. Oca Pape i stupili u redove Katoličke Akcije?

Moramo raditi da nas Krist ne ukori: „Što stojite besposleni?“ Najprije obradimo onu malu česticu zemlje, koju zovemo našom dušom. Možda je to ledina, koja je rodila korovom i divljom travom: mržnjom, zavišću, pijanstvom, psokvom, kletvom, bludom, lupeštinom. Izgulimo najprije te divlje trave, dajmo se na posao i obradimo zemlju svoje duše, da rodi krepostima.

Što smo učinili do sada? Nije li nam sve bilo preče nego duhovni život? Zar nam nije bilo teško žrtvovati malo vremena, novca za dobru stvar? Nijesmo li ostavljali sv. Pričest samo da se ne moramo rano ustajati? Teško nam je bilo žrtvovati koji dinar za dobru štampu, dok smo znali bacati novac u nepotrebne stvari. Radi novca, zabave, plesa ostavljali smo razne pobožnosti, molitve i dobra djela. Bili smo lijeni. Htjeli bismo se spasiti bez muke i truda. Sv. Augustin nas upozorava: „Onaj koji te je otkupio bez tebe, ne će te spasiti bez tebe.“

Radimo i za druge. Ako smo obdareni vremenitim dobrima dijelimo milostinju; ako smo obdareni znanjem poučavamo, rasvijetljujmo, tjerajmo tamu noseći svjetlo Kristova nauka.

Svi moramo raditi. Svak u svom zvanju. Roditelji s tim što rađaju djecu i uzgajaju je u strahu Božjemu; gospodari nastojeći da njihovi podložnici vrše zakon Božji; učitelji da u srcima učenika ulijevaju ljubav napram bližnjemu i Bogu. Svi treba da širimo kraljevstvo Božje. Ako ne drukčije, a ono primjerom, da budemo „dobri miris Kristov“, koji se na daleko širi.

Nijesu svi jednako dugo radili. Neki su, od malih nogu, stupili u vinograd Gospodnji, drugi u muževnoj dobi, treći pri koncu života. Ali Gospodin daje svima jednaku plaću. Kako je dobar i mlošdran Gospodin! Ali baš ta njegova dobrotu nekima je prigoda da zavide svojoj braći.

Zavist je grdna mana, od koje nemamo nikakve koristi, a donasa velike štete i zle posljedice. Davao je zavidio Adamu i u svojoj zavisti ubi mu dušu i upropasti čitav ljudski rod. Karij je bio zavidan Abelu i usmrtil ga. Mnogo tih primjera imamo u životu. Koliko suza, koliko boli i nesreća je rodila zavist!

Ne zavidimo, već veselimo se tuđem, dobru i napretku. Tako ćemo najbolje pokazati da smo učenici najvećeg Učitelja.

u Rim, u glasoviti Collegio Lombardo, i tu se posveti višim bogoslovnim naukama. 21. prosinca 1879. bude zaređen za svećenika, a 22. prosinca iste godine otслужи svečano prvu sv. misu u crkvi sv. Karla al Corso.

Nakon svršenih nauka bude imenovan profesorom govorništa u bogoslovnom sjemeništu u Milanu. Njegov mu je rad pripravio put da je bio primljen kao lektor glasovite milanske biblioteke Ambroziane.

Na tome je položaju ostao punih 26 godina.

U međuvremenu izdao je svoja naučna djela za koja su suvremenici govorili, da su prava naučenjačka djela, iz kojih se vidi njegova točnost, savjesnost i iskrenost.

Malo prije nego je nastao svjetski rat bude imenovan pretstojnikom vaticanske knjižnice.

Ipak nemojmo misliti da je, pod velikim teretom proučavanja starih spisa u raznim knjižnicama, zanemario svoje svećeničko zvanje. Ne! On je, već onda, provadao široku Katoličku Akciju, i taj rad, u koji je uložio sve svoje slobodne časove, nazivao odmorom.

Kad je milanskim nadbiskupom postao kardinal Ferrari, dobije Ahil Ratti veoma delikatnu misiju, da u škole ponovno uvede vjeronauk, jer su svećenici iz njih bili isključeni. Tada

Za radnička prava

U osamnaestom vijeku stroj zamijenio ruke, nestade malih obrtnika, a podignu se dvije nove klase: kapitalisti i radnici. Silan novac i veliki posjedi nagomilaše se kod nekolicine, a mnogi i mnogi beskućnici dodijeljeni su stroju kao mrtva stvar.

Radnik je bio u slabom položaju: ostavio je svoju kuću, dugo radio pod nezdravim prilikama i slabim uslovima, uništena mu je obitelj. A on je bio svijestan prava da živi dostojnim životom čovjeka. I ustao je protiv nepravde, bezdušja, i kapitalističkog zločinstva. No, kapitalista je bio jači: uz silan novac služila mu je državna vlast, te je radnik bio mučen i ubijan.

Bilo je, doduše, plemenitih pojedinaца, u prvom redu svećenika, koji bi se zabrinuli nad ovako jadnim stanjem svojih sinova. Ali njihov rad je bio uokviren samo na užu okolinu, jedno mjesto. Više nijesu ni mogli, jer nije dana opća inicijativa, niti su se širi slojevi zauzimali za ponižene i bespomoćne.

Već god. 1836. se je jedna grupa Iraca, u New York Cityu, pobunila tražeći povišenje nadnica. U Americi je, god. 1890., bio opći štrajk za osamostalnu rad. Po većim gradovima su učestale povorke gladnih. Poslodavci su, pak, ulagali sve sile, da ometu i skrše ovakve pokrete: batinanjem, ubijanjem, sudskim zabranama i izbacivanjem iz posla. Niko se nije dizao na obranu radnika. Ako bi koji pošten građanin uzdahnuo nad ovim bijednim stanjem, morao je zašutjeti, jer je bilo općenito mnijenje da tako mora biti.

Sami radnički vode bili su ljudi bez sposobnosti, uskog vidokruga i sebičnog rada. Često bi se događalo da bi jedna organizacija radila ne misleći na dobro druge. Samim vodama je više bilo do predsjedničkog položaja, nego do koristi radnika, te bi, podmičeni od kapitalista, napustili radnike na milost i nemilost.

Krivi nazori općinstva, vlast i nevjernost radničkih vođa — sve je to sačinjavalo zid koji se nije mogao oboriti samim štrajkovima i prijetnjama. Trebala je jaka moralna sila, kao što je papinska, pred kojom bi se, najprije, srušilo to općenito išljenje, a zatim i ostala zla.

I zaista: sijedi starac, Leon XIII, progovori očinsku riječ potlačenim sinovima radnicima. Nije se obazirao na kapitaliste i vlasti, već je srčano ustao na obranu potištenih.

Prvosvećenik je pohvalio pojedinačne pothvate i naredio da se složnim silama poradi oko poboljšanja radničkih prilika. Stavio je u dužnost svim biskupima, svećenicima, kao i katoličkim svjetovnjacima da se zauzmu za one „koje

je naše doba predalo na milost i nemilost nečovječnim gospodarima.

Njegov glas, koji se čuo 15. svibnja 1891., bio je glas Kristova Namjesnika. Dakle: zapovijed na koju se ljudi žrtvuju i pregaraju. Stoga su biskupi, svećenici i svjetovnjaci, na Novom kao i Starom kontinentu, pregnuli da rade po smjernicama velikog Leona.

Papa je ne samo označio što se mora oboriti, rušiti, ko što rade socijalizam i komunizam, već i ono što se mora podizati.

Temelj svega blagostanja i mira jest religiozno i moralno čuvstvo čovjeka. „Samo kad temelj socijalnih zakona bude religija, otvoren je put stalnom odnošaju među članovima i ostvarenju mirnog združnog i ekonomskog blagostanja.“ Stoga treba da se u onom koji služi, jednako kao i u onom koji gospodari, uzbudi vjersko osvjedočenje i obnova čudoreda.

Sv. Otac je naveo sva ona dobra koja bi proistekla iz takove obnove čovječanstva. Po tom bi radnik s poslodavcem bio vezan vezom ljubavi i pravice. Žene bi se povukle u kuće da obnove sveto domaće ognjište, jer „obitelj je i u misli i u stvari prije nego država.“ Nestalo bi nepravde podjele imanja.

Ogorčeni štrajkovi radnika, prije Leonove enciklike, vodili su se zato da se izvostji: povišicu plaće, smanjenje radnog vremena i sloboda udruženja.

Ta tri pitanja Sv. Otac je raspravio i protumačio. Plaća radnika mora biti tolika da je u mogućnosti pristojno živjeti, i sa štednjom, pribaviti nešto vlasništva. Prenaporan rad ubija sile čovjeka, njegovo potomstvo slabi i tako razara zdrav narodni život. O radničkim udruženjima ovisi položaj radnika. Ako su ona složna i moćna poboljšaće se radničke prilike. Ovako je Leon XIII u svojoj enciklici „Rerum Novarum“ razložio radničko pitanje na zadovoljstvo svih koji zdravo i pošteno misle.

Radom sljedbenika Leona XIII mnogo se učinilo. I u budućnosti se očekuje samo od onih koji budu išli stazom zacrtanom od Njega. Na to poziva i današnji Papa u svojim socijalnim pismima. Radimo, i budimo spremni!

Zv. M.

Svi na akademiju u Katolički Dom! Slavimo Papin dan

kao biskup i apostolski nuncij, trudio da uguši političke strasti ovih dvaju naroda. Nije uspio. No, ipak dobije priznanje sv. Stolice i čitavog svijeta koji ga je štovao ne kao Poljaka ni Nijemca nego kao prestavnika Svetog Oca koji je jednako ljubio sve i nastojao da svačije pravo bude jednako poštovano.

God. 1921. umre milanski nadbiskup Andrija Ferrari, a njegovom nasljednikom bude izabran Msgr. Ahil Ratti. Poljska se teško odijelila od njega znajući da s njegovim odlaskom gubi nešto veliko.

Kroz godinu dana nadbiskupovanja proveo je u djelo, svoju namisao, Katoličku Akciju. No, nije je mogao dovršiti kao nadbiskup, jer je 22. siječnja 1922. umro Papa Benedikt XV, a veljače morao je Msgr. Ahil Ratti nastupiti novu dužnost, u kojoj se potpuno očitovalo njegovo znanje i njegova duševna veličina. Sesti veljače, je, naime, bio izabran ocem sveopće Crkve, Papom.

Čim je Pio XI stupio na vlast, mnoge su države stupile u odnošaj sa Svetom Stolicom. Osnovana su u mnogim državama papinska poslanstva i nunciature.

U samoj Italiji nastali su pomirljivi odnošaji između Vatikana i vlade. Otkada je krunisan papinskom krunom (12. veljače 1922.), Pio XI,

Po državi

„HRVATSKI RADISA“. — Rad društva „Hrvatski Radisa“ kroz prošlu godinu bio je vrlo uspješan. Najveća pažnja je posvećena opskrbljivanju siromašne djece. Tako je smjestila u razne grane obrta 680 dječaka, a od početka društva 17.169. U inozemstvo je poslano 235 dječaka.

NAŠI RIBARI U STISCI. — Zabrana je uvoz naše ribe u Italiju. Stoga su cijene ribi pale, a neprodana se baca u more. Naše vlasti bi se morale za ovo zauzeti, jer tim propada mnoga naša obitelj u Primorju.

PRODAJA SMOKAVA. — Prošle sezone je bio obilan rod smokava. Samo srednje primorje je proizvelo 60 vagona suhih smokava.

NAJTEŽI NAS PROBLEM. — Naš senjak je prezadužen. Kroz 1934 dugovi su iznosili 6.879, 696.659 din., a kamate 393, 205.553 din. To bi trebalo riješiti, pa bi se lakše razvijalo naše poljodjelstvo.

PAPIN DAN U BEOGRADU. — Prigodom 13 godišnjice krunisanja slavno vladajućeg Pape Pija XI održala se je u Beogradu crkvena svečanost u nedjelju 10 veljače u crkvi Krista Kralja. Poslije podne priredena je bila u dvorani zavoda sv. Josipa svečana akademija. I ostala mjesta diljem Hrvatske i Slovenije održala su slične svečanosti.

ZNAČAJNA 80 GODISNJICA. Na 11 veljače navršio je osamdesetgodišnjicu života zagrebački nadbiskup dr. A. Bauer. Tom prigodom, dok ga ovih dana napadaju mnoge protivničke novine, pomolimo se za njegov dugi život. Da i nadalje bude svjež, ustrajan i nepopustljiv!

RAZGLASENI IZBORI. Predsjednik vlade početkom veljače raspustio je narodnu skupštinu i objavio nove izbore za 5 svibnja 1935.

KATOLIČKI MUZEVI. U Splitu postoji društvo katoličkih muzeva „Marulić“. Prošlih dana je održalo glavnu godišnju skupštinu koja je izabrala za predsjednika društva dra M. Poduje. Društvo broji 216 članova.

UMRO KNJIZEVNIK. Sestoga veljače umro je na svom imanju Gredice, kraj Zaboka, u Hrvatskom Zagorju, jedan od naših najvećih i najpoznatijih književnika Ljuba Babić, koji je izdavao svoje knjige pod imenom Ksaver Šandor Gjalski.

NOVINARSKI OTSJEK GLAVNOG PRIPRAVNOG ODBORA za drugi opći Euharistijski kongres u Ljubljani u vezi je sa svim listovima u našoj državi i s mnogim listovima u inozemstvu. Dosada je poslao vijesti, osim slovenskim i hrvatskim listovima, također i njemačkim, mađarskim, češkim, poljskim, talijanskim i mnogim iseljeničkim listovima. Tako je n. pr. najveći francuski kat. dnevnik „La Croix“ (Križ) donio vrlo laskavu objavu o našem kongresu. Nadamo se, da će kongresu prisustvovati veće skupine Francuza, Čeha i Poljaka.

NAJSKUPLJE MJESTO. Kod nas su najskuplje živežne namirnice u lijepom Zagrebu.

skoro svaki dan, piše pojedinim ličnostima i društvima dajući im upute i savjete.

Koncem godine 1922 izašla je prva enciklika Pija XI koja počimlje riječima: „O miru Kristovu u kraljevstvu Kristovom.“ Tu ispituje zlo u svijetu i kaže, da pravi mir, Kristov mir, može postojati samo onda, ako se priznaju načela, vrše zakoni i slušaju zapovijedi Kristove u životu. Sve se to daje izreći u dvije riječi: Kristovo Kraljevstvo!

Krist Kralj mora da kraljuje u svijesti pojedinca, u obitelji, u građanskom društvu.

Na koncu se obraća svima za pomoć, da Krist zavlada svugdje, jer će tek tada svijet osjetiti svu sreću i blagostanje.

Uzalud se trude oni koji hoće da onemoguće djelovanje vrhovnog Glavara katoličke Crkve. Povijest kršćanstva govori: „Svi vjerni sinovi Kristove Crkve, od katakomba pa do danas, prožeti su istom čvrstom vjerom: Gdje je Petar tu je i Crkva. Mijenjaju se osobe, ali Papa ostaje. I ostaće do konca svijeta, jer tako hoće Onaj koji je postavio prvoga Papu i Svojom božanskom riječju zamčio, da Njega i Njegovih nasljednika, u službi vrhovne vlasti u Crkvi, neće uništiti nikakvi neprijatelji!“

V. Č.

Crkva u slikama

Iz Evandjelja

Nadošao je zgodan čas, kad je marljiva ruka ratareva bacila sjeme u zemlju. Sjeme je bilo neznatno „najmanje od svih sjemena.“ Zrno je istrunulo, proklijalo i razvilo se u divno krošnjasto stablo tako — da su i „ptice nebeske“, u jatima, dolijetale na njegove grane, da nađu zaklona i odmora.

Zamjeran uspjeh u rastu očevidno se pripisuje njegovoj osebnosti životnoj snazi — a nikako kakvom naročito plodnom tlu ili blagom podneblju. Naprotiv znademo, kako je Palestina vrlo opora zemlja, gdje vlada, na mnogim mjestima, kopriva i drača. Još je čudnija pojava da je ovo stablo doživilo 1900 godišnju visoku starost! Hodočasnici, koji putuju u sv. Zemlju, pričaju o tamošnjim maslinama, čempresima i cedrovima koji svojim trepeljivim i vazda zelenim lišćem dočaravaju ovu davnu prošlost evanđeoskog stabla.

Koprive i drače zavidnim okom sa pogledavale u svoga gorostasnog druga, dok su ga bijesni vjetrovi nastojali skršiti. Nijesu mu mogle naškoditi sve protivne sile; samo su odstranile nepotrebne i štetne grane, u koje se bio uvukao kakav crv smutnje i prkosa. Ovakve osječene grane su se u kraće ili dulje vrijeme potpuno osušile.

Sjetite se, od najstarijih do najnovijih, krivovjerja i raskola, koji dokazuju svoju tužnu povijest. A naprotiv, kako je čudno pokrštavanje divljih i poganskih naroda u katoličkoj Crkvi!

Razgovor s čitaocima

Papino bogatstvo

UPIT: „Više puta se čuje govoriti da je papa veoma bogat i da živi u raskošnim dvoranama. Kako se to može složiti s onim velikim Kristovim siromaštvom? Ta Krist nije imao ni kamena, na koji bi glavu naslonio!“

ODGOVOR: Bez sumnje — Krist je bio veoma siromašan. Nije imao ni novca ni imanja. Rodio se i umro kao siromah! — A papa? Svi znamo ima svoju posebnu državu: Vatikanski Grad. U njoj se nalaze velike javne zgrade, uredi, muzeji i knjižnice. Divni su i vatikanski vrtovi. — Ne znamo koliko papa ima novca, ali sigurno ih mnogo treba za izdržavanje svega toga.

Pa što, zar je čudno da papa ima svoju policiju i počasnu stražu; svoju poštu i radio stanicu?

Sjeti se one lijepe Kristove parabole, slike o gorušičnom zrnu. Zrno gorušice je jedno od najsitnijih zrna, ali kad ga bacite u zemlju: proklijala i naraste tako veliko da ptice na nj sjedaju i počivaju.

Iz prirode

Uspoređujem ju s rijekom, koja svojom veličinom nadmašuje dužinu Misisipia u Sjevernoj Americi, a, u obilnosti vode, Amazonku u Južnoj. — O Dunavu se znade, kao o nijednoj drugoj rijeci, da prolazi kroz šest zemalja. A rijeka, s kojom uspoređujemo Crkvu, protječe kroz sve zemlje i svako kopna!

Ispod „Petrove pećine“ ključa božanski izvor ove tajstvene rijeke. U vremenu od prvih 300 godina ona stvara svoj gornji tok kroz sami krš i gorske hridine. To je još doba progonstva. — Viteški je svladala prve zapreke, dok napokon proteče mirnijim srednjim tokom. Na ovom putu nailazi na prve obilnije pritoke iz poganskih i barbarskih zemalja.

Značajna je osebina rijeka, da im, uslijed priliva vode, korita nabreknu i nastane poplava. U našem slučaju nastali su, na taj način, oni veći ili manji potoci, koji se vole nazivati narodnim rijekama.

Prohujala s ustoljeća. Rijeka je duboko izdubila svoja korita i proširila obale. U stanju je da primi još mnoge pritoke sa daleke Azije i crnačkog juga. Posao je „rimskih legionara“ — misionara, da izdubu kanale i sagrađe spojne mostove.

Znam da Rusima nije tako draga Volga, niti je Indijancima rijeka Ganges tako sveta, kao što je nama draga i sveta Mati Crkva.

g. f.

A treba dodati: Hvala Bogu, da je tako! Inače ne bi Kristovo proročanstvo o gorušičnom zrnu i njegovom stablu bilo istinito.

Hvala Bogu, da Papa ima palaču! Gdje bi, inače, smjestio tolike svoje suradnike koji ga pomažu u širenju Kristova kraljevstva? Gdje bi primio one stotine tisuća vjernika i novjernika koji ga godišnje dodu posjetiti i pokloniti mu se?

Hvala Bogu, da Papa ne ide bos! Kakva bi to sramota bila za nas 400 milijuna katolika, da svom Papi nismo kadri nabaviti ni par papuča, i urediti ih što bolje možemo?

Hvala Bogu, što Papa ima auto! Ako ga u Americi svaki radnik može imati, zašto da ga nema i naš Papa? Kad se bude moglo, kupićemo mu i avion!

Uopće: hvala Bogu, što se Papa u mnogočemu, što nije bitno ni za vjeru ni za čudorede, razlikuje od Krista. To je samo znak, da Kristova Crkva nije više gorušično zrno, nego ogromno stablo!

Eto tako „Glasnik Srca Isusova“. I mi mu sve potpisujemo! A na koncu zapamtimo: Sve što papa ima, darovala mu je ljubav katolika! — On ne kuje novce. Salju mu ih katolici iz čitavog svijeta, jer zraju da ih mnogo treba za širenje vjere, i jer ga, napokon, iskreno ljube!

A onda i to: Što Papa ima to i drugima daje. Pomaže gdje može i koliko može. Nahratio je on milijune pravoslavnih Rusa, pomogao je i mnogim pravoslavnim Srbima, a kako neće katolicima!?

Papi je dosta da živi kako se dolikuje glavi najvećeg društva na svijetu, a drugo dijeli. Kad bi više imao, više bi i davao!

Po svijetu

NOVA SAMOSTALNA CRKVA. Pravoslavnom crkvom u Potkarpatskoj Rusiji upravlja episkop Damaskin koji je podvrat srpsko pravoslavnom patrijarhi Varnavi. Patrijarha je želio tamo uvesti neke promjene, radi kojih je došao u sukob sa svećenstvom. Zato je svećenstvo odlučilo da se otcijepi od srpsko pravoslavne patrijaršije i da osnuje samostalnu crkvu. — Katolici ne poznaju narodnih crkava nego samo jednu opću Crkvu!

GOVORI 58 JEZIKA. Nedavno je umro u Reykiaviku, glavnom gradu otoka Island, trgovac Olaf Erikson. On je u svom sedamdesetgodišnjem životu naučio govoriti 58 jezika. Dakle ne govore samo ženske!

RAJ U RUSIJI. Kako pišu francuske novine, u Rusiji, u tom tobože zemaljskom raju, komunisti su od godine 1917 do 1929, ubili milijun i 765.065 osoba. Među njima je bilo 25 biskupa, 1215 svećenika, 6750 profesora i učitelja, 8800 liječnika, 54.850 oficira, 12.680 vojnika, 10.500 policajaca; 15.000 seljaka, i 192.000 radnika. — Uistinu pravi raj!

NJEMAČKA NIJE ZADOVOLJNA. Prošlog mjeseca Njemačka se je povećala. Dobila je, u izborima, područje Saar. Sada bi htjela dobiti i Memel koji se nalazi u današnjoj republici Litvi. — Ljudske želje su neutažive.

već dovršio i drugi dio. Čim se nešto rasproda prvi — izaci će i drugi. — Cijena je veoma niska — pa se već zato isplati kupiti tako lijepu i svim uzgojiteljima mladeži potrebnu knjigu. Naručuje se kod knjižare „Preporod“ Zagreb — Ilica 118. uz cijenu od dinara 5.

Dr. Juraj Ščetinec: Socijalna organizacija fašizma. (Broš. 48 strana u velikoj 8°. Cijena Din 10. — s poštarijom Din 11.) —

Dr. Juraj Ščetinec, profesor Ekonomsko-komercijalne visoke škole izdao je pod ovim naslovom svoju brošuru.

U toj studiji pisac analizira osnovna načela i strukturu fašističke korporativne organizacije, zatim razmatra organizaciju radnih odnosa te radne i životne prilike radnika, koje su nastale provođenjem fašističkog korporativnog režima u život. Na koncu ispituje, koliko fašistički režim daje izgleda, da će ostvariti nov društveni red.

Pisac je iscrpivo prikazao strukturu dosadašnjih organa fašističke korporativne organizacije: sindikata, korporacija i Narodnog vijeća korporacija, te glavne ustanove, kojima se reguliraju radni odnosi u fašističkom sistemu: ustanovu kolektivnih ugovora i sudovanje u radnim sporovima. Ujedno je iznio i sadanje stanje radnika u fašističkoj Italiji, naročito s obzi-

rom na plaću i uposlenost. U zaključku pisac ispituje stav fašizma prema kapitalizmu te ocjenjuje njegovo nastojanje za ostvarenje novoga gospodarskog sistema, koji bi imao predstavljati reformu sadašnjeg društvenog stanja.

Brošura se dobiva u većim knjižarama i kod pisca: u Zagrebu, Malinova ul. 34.

Hrvat mučenik bl. Marko Križevčanin jedan je od rijetkih Hrvata, koje je Crkva uzdigla na opće čašćenje, pa bi vjernici Hrvati trebali da ga što većma upoznaju i da mu se utječu molitvama, ne bi li tako uspjelo toga hrvatskog blaženika uzdići i na oltar kao sveca katoličke Crkve.

30-godišnjica beatifikacije (proglašenja blaženim) upravo se sada navršuje. Zagrebački nadbiskup i koadjutor izdali su okružnicu, kojom pozivaju vjernike na čašćenje i proslavu bl. Marka.

Da se Hrvati vjernici što lakše i više upoznaju sa svojim hrvatskim blaženikom izdalo je Društvo sv. Jeronima u svojoj „dinar-stampi“ u kolekciji „Jeronimsko Svijetlo“ novi blaženikov životopis iz pera Msgra dra Josipa Lončarića pod naslovom „Hrvat svetac blaženi Marko Križevčanin“. Knjižica stoji samo 1 dinar, pa je valja raspacati u što većem broju. Naručuje se na „Jeronimsko Svijetlo“, Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21.

VELIKI ZAJAM. Neki pišu da Francuska namjerava Italiji dati zajam od četiri milijarde franaka. — Vidi se da danas malo tko ima novaca.

POSJET PAPI. Sv. Otac je primio, nedavno, na razgovor dva strana državnik: sadašnjeg predsjednika Nikaragve dra Espinozu i nizozemskog ministra Ruijs de Bierenbrouha. — Tako, skoro svaki dan, dolaze Papi u posjete razni ministri, poslanici i kraljevi.

PAPINSTVO JE MEDUNARODNO. Otkada je današnji Papa Pio XI. preuzeo u svoje ruke kormilo Petrove lađe, poskoti je broj država koje imaju svoje predstavnike kod Svete Stolice od 28 na 37. Zar nije to još jedan dokaz koliko Papa ima ugleda u međunarodnom svijetu?

IMADEMO DOSTA KRUHA. Sada se zna da je lani, na cijelom svijetu, urodilo 900 milijuna metričkih centi pšenice. To je dosta za sve ljude. — Bog daje u obilju, ali ljudi, koji ne poznaju ljubavi ni pravice, neće da to obilje među sobom dijele.

POJAVILA SE KUGA. U Južnoj Africi pojavila se kuga. Već je okuženo nekoliko stotina osoba, a ima i mrtvih. Kako se je ustanovilo da ovu kugu šire štakori, sastavile su se posebne čete koje ih truju raznim plinovima.

NOVI NACIN UMIRANJA. Dosad su osuđenici na smrt umirali na vješalima ili na električnoj stolici. Sada se je u saveznoj američkoj državi Nevadi uveo novi način izvršavanja smrtno kazne: trovanje plinom. Liječnici misle da čovjek, na taj način, za nekoliko sekundi umre.

SPANJOLSKA SE POPRAVLJA. Na vrhu brda Tibidado kraj Barcelone, u Španjolskoj, podignuće se veličanstveni kip Srca Isusova koji će biti visok deset metara. Za lijevanje kipa utrošeno je 120.000 kilograma bronca. — Nadajmo se, da će Krist opet zavladati u nemirnoj Španjolskoj.

Što drugi pišu

Za jedinstvo crkava

Dnevnik „Hrvatska Straža“ donosi ove rečke: „U 16. vijeku ukrajinski su se biskupi sjedinili s katoličkom Crkvom, da spase vjeru i moral svoga naroda. U Poljsku je u to vrijeme prodro protestantizam i nanio je ondje vjeri i moralu velike štete. Katolici latinskoga obreda spasili su svoj narod na taj način, što su bili vezani s Crkvom katoličkom i Petrovom Stolicom. Carigradski patrijarhe bili su nemoćni protiv sviju pogibelji, što su dolazile u to vrijeme od protestantizma i kalvinizma. Koncem 17. vijeka vidimo nešto slično u Transilvaniji. U to je vrijeme veliki broj Rumunja prešao u katoličku Crkvu, da se spasi od kalvinizma. Danas ih imade oko jedan i pol milijun. U najnovije vrijeme javio se ondje opet živ pokret za sv. sjedinjenjem i to u Besarabiji pod vodstvom protojereja Cecana. I sad se radi o tome, da se pod okriljem Sv. Stolice spasi ondješnji rumunjski pravoslavni narod od ateističkog boljševičkog potopa.

Ovdje navodimo nekoliko riječi iz intervjua, što ga je dao spomenuti protojerej Cecan advokatu iz Bukurešta, Antunu Frollu, uredniku katoličkog lista „Feratl nou“.

Urednik je pitao g. Cecana: „Kako bismo se mi mogli po vašem mišljenju braniti od nemoral, koji nas zahvaća“?

Cecan je odgovorio: „Na borbu treba odgovoriti borbom.

Nije uzalud izrekao Papa Pijo X., da mi badava gradimo crkve, samostane, škole i kuće, jer sve to ne će biti naše, ako ne budemo imali u svojim rukama novinstva. Ne smijemo štediti, gdje se radi o dobrom novinstvu. Bolje je, da prodamo svoje kuće, što smo ih sagradili iz mrtvog kamenja, i da sazidamo žive ljudske duše, te da sjedinimo sve kršćane protiv zajedničkog neprijatelja prema želji sv. Oca“.

Urednik: „Kako bismo mi po Vašem mišljenju trebali da za to radimo?“

„Prije svega narod treba prosvjetliti, valj tako, te i najmanje dijete shvati, što je sv. sjedinjenje. Kada bude narod prosvjetljen, tad će ustupiti i „silniji“, koji se vazda protive sv. sjedinjenju. Na našem Besarabskom kongresu sudjelovalo je 36 svećenika, 50 pojaca i učitelja. Nijedan od tih nije bio protiv sv. sjedinjenja.

Urednik: „A imade li mnogo protivnika sv. sjedinjenju?“

„Samo neupućeni i oholice. Prvi ne će da vide ni da čuju, a drugi se boje, da bi izgubili svoj visoki položaj.“

Kalendar Veljača

N.	17	Sedamdesetnica
P.	18	Sv. Simeon Uštap
U.	19	„Gabinije
S.	20	„Zenobije
Č.	21	„Adelajda
P.	22	Stolica Sv. Petra u Antiohiji
S.	23	Sv. Petar Damjanov

Sveci ove sedmice

Ove sedmice nemamo sveca, koji bi u našoj okolici bio osobito poznat; stoga danas donajmo za svaki dan sedmice kratki životopis sveca, koji se tog dana štuje.

Ova nedjelja zove se: Sedamdesetnica. Kršćani su u prvo doba običavali postiti 70, 60, 50 ili 40 dana pred Uskrs. Otuda se njihova korizma zvala: sedamdesetnica — šestdesetnica — pedesetnica ili četrdesetnica. Od toga imaju današnja i tri slijedeće nedjelje svoja imena. U ovim nedjeljama misno je ruho pokorničke, ljubičaste boje. Od danas sve do Uskrsa prestaje se u crkvi pjevati veseli Aleluja. Tim nas sv. Crkva potiče da se već današnjim danom počnemo pripravljati za Uskrs postom i molitvom.

U poned. Sv. Simeon, mučenik. Bio je rodak Bl. Dj. Mariji, a brat sv. apostolima Jakovu i Judi Tadeji. Brat mu Jakov bio je prvi Jeruzolimski biskup, a on drugi. Kao starac od 120 godina bio je mučen i na križ propet.

U utor. sv. Gabinije, mučenik, svećenik solinske crkve, bratsv. mučenika Kaja Pape, a otac sv. Suzane djeve i mučenice. Bio je mučen i pogubljen pod carem Dioklecijanom.

U srijedu sv. Zenobije, biskup. Rodi se u Firenci od uglednih,

ali poganskih roditelja. Pokrstivši se privede i roditelje Kristovoj vjeri. Postade biskupom rodnog grada. Bio je pravi apostolski pastir svojemu stada. Osobito se je isticao propovijedanjem riječi Božje, svetošću života i čudesima.

U četvr. Sv. Adelajda, kćer kralja Burgunskog, rođena 931 god. Udade se za njemačkog kralja Otona I. Kad je izumrla kraljevska muška loza bila je primorana primiti se u prave njemačke države, kojom je upravljala na dobro državljana, na korist Crkve i vjere, a na utjehu siromaha, kojima je bila prava mati. Napokon se povuče u samostan, gdje god. 1000. umre svetom smrću, kako je sveto i živjela.

U pet. Stolica Sv. Petra u Antiohiji. Danas Crkva slavi uspomenu dolaska Sv. Petra apostola u Antiohiju, gdje je utemeljio kršćansku Crkvu i biskupsku stolicu prije polaska u Rim.

U sub. Sv. Petar Damjanov. Rodio se u Raveni oko god. 1007. U ranom djetinstvu ostade sirotina na brizi brata Damjana, odakle mu i pridjev Damjanov. Izučivši književnost i znanost, otvori vlastitu školu, u kojoj je, odličnim uspjehom, podučavao mladež i odgajao je u kršćanskim krepostima. Osobito je ljubav iskazivao siromasima, koje je češće, za svojim stolom, sam dvorio. Da uzmogne još savršenije živjeti, povuče se u samostan, gdje je sprovađao život u strogoj pokori i neprestanoj molitvi. Sv. Otac Papa Stjepan IX., i proti njegovoj volji, imenuje ga kardinalom i biskupom u Ostiji. — 22 veljače 1072. umre u Faenci u Gospodinu. Tu se njegovo tijelo, proslavljeno mnogim čudesima, čuva i časti.

Sv. Otac Papa Lav XII. uvrsti Sv. Petra Damjanova u broj svetih naučitelja Crkve.

— Divan je Bog u svojim svetima!

Život Šibenika

BRZOJAVNA ČESTITKA. Dne 12. II. prigodom trinaeste obljetnice krunisanja Pape Pija XI., preuz. biskup poslao je ovaj brzojav: Nuncijatura Apostolska — Svetosavska 24 — Beograd — Biskup kaptol konsultori svećenstvo sjemeništa katolička društva vjernici šibenske biskupije apostolske administracije pri obljetnici krunisanja podastiru Svetom Ocu Papi čuvstva sinovske ljubavi posluha prose apostolski blagoslov — biskup Mileta

IMENOVANJE PREPOZITA. Smrću blagopokojnog don Iva Ivanovića bilo je upražnjeno mjesto prepozita u šibenskom kaptolu. Na 11 ov. mj. stigla je iz Rima bula Apostolske Datarije s kojom je sv. Otac Papa imenovao presvj. don Rudolfa Piana, dosadašnjeg kanonika-teologa, prepozita kaptola u stolnoj crkvi sv. Jakova. Ustoličenje novoimenovanog prepozita biće u nedjelju na 17 ov. mj. u 10¹/₂ sati u stolnici. — Presvijetlom gospodinu, na tako visokom imenovanju, naše srdačne čestitke.

ZADUSNICE ZA PK. OTILIJU PASINI. Hrv. Kat. Z. P. Društvo „Zora“ priredilo je dne 14 ov. mj. svečane zadušnice u crkvi sv. Frane za upokoj duše pk. Otilije Pasini. Pokojnica je, naime, bila dugogodišnja članica, a i lagajnica, društva „Zora“.

AKADEMIJA U ČAST PAPI. Prigodom XIII obljetnice krunisanja Pape Pija XI Križari i Križarice, uz sudjelovanje Cecilijanskog Zbora, priređuju svečanu akademiju u Katoličkom Domu dana 17 tek u 7 sati uvečer. Na programu je govor presv. prepozita Msgra R. Piana, dvije deklamacije u počast Papi, dok Papinu himnu i još neke pjesme pjeva Cecilijanski Zbor. Đaci Križari igraju „Misterij s brda Alverna“ u 2 čina. Sjedało 10 i 5 Din, a stajanje 3 Din. Preporuča se da katolici Šibenika u što većem broju prisustvuju akademiji.

ZAJEDNIČKU SV. MISU I PRIČEST imaju članovi i članice katoličkih društava u Šibeniku u 7 sati ujutro u bazilici sv. Jakova prigodom proslave Papina dana. Neka svi nefaljeno pristupe.

BLAGOSLOV PRILIKE MAJKE BOZJE DOBROG SAVJETA biće u crkvi sv. Nikole u nedjelju 24 tek. u 4 sata poslije podne. Blagoslov će obaviti preuzv. Biskup, koji će tom prigodom održati i govor, a zatim će slijediti blagoslov s Presvetim. Pozivlju se svi vjernici da u što većem broju pristupe, jer svi trebamo savjeta od Dobre Majke.

SIJELO KATOLICKIH DRUSTAVA. Odučilo se, da se jednom mjesečno, sastanu na zajedničko sjelo sva mjesna katolička društva. Tako je prošle nedjelje održano već drugo takvo sjelo. Glavni i najvažniji dio sjela je bilo iscrpno predavanje vlč. g. Krsta Stošića. U nekoliko riječi, na zanimiv način, prikazao je napadaje Turaka na Šibenik u XVI i XVII vijeku. Iza predavanja odigran je igrokaz „Majčina krunica“. Komad je dosta dobro odigran. Treba istaći br. Pavlovića, Kolomba, Nikolića i Zaninovića. Preko pauze br. Frano Baričić, akademičar, pobudno je govorio o križarskoj štampi. Tom prigodom je, u propagandne svrhe, podijeljeno nekoliko komada „Nedjelje“ i „Vrtića“. Skupljali su se i dobrovoljni doprinosi za križarsku štampu, jer je sjelo bilo baš tomu posvećeno.

RASPORED NEDJELJNOGA BOGOSLUŽJA. Katedrala sv. Jakova: U 6 s. župska tiha sv. Misa, u 7, 9 i 9¹/₂ (školska) tihe sv. Mise, u 10¹/₂ s. ustoličenje novog prepozita presvj. don Rudolfa Piana, u 11 s. svečana pontifikalna sv. Misa za Papu. U 5 s. popodne propovijed o papinstvu, a zatim pred izloženim Svetotajstvom ispjevaće se „Tebe Boga hvalimo“ i molitva za Papu. — Dolačka župska crkva: U 8 s. župska sv. Misa. — Varioška župska crkva: U 6 s. tiha, u 10 s. pjevana sv. Misa, u 4 s. popodne blagoslov. — Crkva sv. Frane: Tihe sv. Mise u 6, 7, 9 i 10¹/₂ s., pjevana u 8 s., blagoslov u 4¹/₂ s. popodne. — Crkva sv. Lovre: Tihe sv. Mise u 6, 7, 8 i 10¹/₂ s., pjevana u 9 s., blagoslov u 4 s. popodne. U utorak u 6¹/₂ s. sv. Misa u čast sv. Antuna sa euharističnom pobožnošću. — Crkva sv. Dominika: U 7 s.

tiha, u 10 s. pjevana sv. Misa, u 3 s. popodne blagoslov. — Crkva sv. Luce: U 9 s. tiha sv. Misa, u 4 s. popodne blagoslov. — Nova Crkva: U 8 s. pjevana sv. Misa za Papu, u 9 s. tiha sv. Misa. — Crkva sv. Ivana: U 7 s. pjevana sv. Misa za Papu. — Crkva sv. Duha: U 6 s. pjevana sv. Misa za Papu. — Crkva sv. Nikole: U 8 s. pjevana sv. Misa za Papu. — Crkva sv. Nedjeljice u Crncici: Sv. Misa u 7 s. — Sjemenišna crkva sv. Martina: U 8 s. sv. Misa za puk.

U FOND NASEG LISTA darovao je preč. Don F. Coce 10 Din; da počaste uspomenu blagopokojnog Dr A. Dulibića velč. Don J. Mijat 10; Don T. Perina 10; Don S. Pavić 10; da počaste uspomenu blagopokojne Otilije Pasini preč. Don J. Felicinović 20; gosp. Rade Garbovac 20; Don S. Pavić 10; da počaste uspomenu blagopokojnog Paške Goleša velč. Don F. Grandov 10; gosp. Stipe Stošić 20; mjesto čestitke presv. Don R. Pianu Don S. Pavić 10.

MILODARI „KATOLIČKOJ KARI-TAS“. Da počasti uspomenu pk. dra Ante Dulibića: Braća Šupuk Din 50. Da počaste uspomenu pk. Otilije Pasini: Braća Šupuk Din 50 i Berger Boris Din 10. Da počasti uspomenu pk. Viktorije Pajalić: Berger Boris Din 10. Da počaste uspomenu pk. Ivana Mahnića (Frau): Istinić Frano i Matulović Jerko po Din 20; Babec Adam i Berger Boris po Din 10. — Svima darovateljima Odbor najharnije zahvaljuje. Ovi milodari u korist „Katoličke Karitas“ za Pučku Kuhinju primaju se u Trafici „Karitas“ (kraj dućana g. Grge Radića).

KONFERENCIJI SV. VINKA PAULSKOGA dopriniješe: preč. don Niko Markov u počast pk. dra Dulibića 10 Din.; u počast pk. Otilije Pasini preč. gg. Bjažić, Pian, Markov po 20 i g. Luka Sarić 10 dinara.

DAROVU UBOSKOM DOMU U SIJEČNJU 1935. Da počasti uspomenu pok. Mate Vulelija: Okružna šibenska banka 50 dinara. Da počaste uspomenu pok. Dr Ante Dulibića: Braća Iljadica-Grbešić 50, Luka Sarić 20, Spiro Guberin-pok. Dunke 20, Matija Paić 50, Dr Dragomir Montana 30, Niko Kečkemet 100, Danica udov. Bumber 20, Krunoslav Griman 10, Rocco Giadarou 30, Toma Bumber 20, Josipa udv. Jeličić rod. Belamarić 20, Obitelj Tambača 100, Jere Matačić pok. Mate 20, Dr Milivoj Ivčić 50, Hinka udv. Šupuk 20, Stipe Šare 100, Zorka i Dr Ektor Meichsner 50, Dr Kreše Trlaja 50, Ljubomir Montana 50, Ivo Rendić 10, Mate Karadole pok. Krste 20, Novak Uroš 10, Drž. odvj. Sime Burić 20, Joso Kužina 30, Dr Sime Vlašić 30, Prof. Rade Nesanović 20, Strkalj Mate 20, Skalić Nikola 10, Vjekoslav Batigelli 30, Obitelj Torni 20, Petar Grubišić 20, Novak Ante 10. (Slijedi)

VLAHOV
OKREPLJUJUĆI ŽELUDAČNI
ELIXIR

KUCA UTEMA
GOD. 1861

ZDRAVSTVENI
GORKI LIKER
SVJETSKOG GLASA

proizvađa
jedino
R. VLAHOV
ŠIBENIK

MALI OGLASNIK

Ženska zanatska škola
kod sv. Luce preporuča građanstvu svoju radionicu, u kojoj djevojčice, pod nadzorom svoje stručne učiteljice, izrađuju sve vrste haljina za gospode i djecu uz umjerene cijene.

Šivaći stroj „Singer“
u vrlo dobrom stanju, odlaska radi, prodaje se vrlo povoljno. Za informacije obratiti se Upravni listu pod br. 136

Dva studenta
nudaju se za poučavanje srednjoškolača iz svih predmeta. Za potankosti obratite se svakoga dana od 11—12 s. u Katoličkom Domu.